

Kohtuasi T-142/03

Fost Plus VZW

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon

Tühistamishagi — Juriidilise isiku esitatud hagi — Teda isiklikult puudutav akt —
Otsus 2003/82/EÜ — Pakendimaterjalide ja jäätmete taaskasutamise ja ring-
lussevõtu eesmärgid — Direktiiv 94/62/EÜ — Vastuvõetamatus

Esimese Astme Kohtu määrus (kolmas koda), 16. veebruar 2005 II - 593

Määruse kokkuvõte

1. *Tühistamishagi — Füüsilised ja juriidilised isikud — Neid otseselt ja isiklikult puudutavad aktid — Otsus, mis kinnitab, et liikmesriik ületab direktiivi 94/62 artikli 6 lõike 1 punktides a ja b sätestatud pakendamismaterjale ja pakendamisjäätmeid puudutavaid taaskasutuse ja ringlussevõtu eesmäärke — Pakendijäätmeid töötleva ettevõtja hagi — Vastuvõetamatus*
(EÜ artikli 230 neljas lõik; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/62)

2. *Euroopa ühendused — Institutsioonide õigusaktide seaduslikkuse kohtulik kontroll — Üldakt — Liikmesriikide kohustus kehtestada õiguskaitsevahendite täielik süsteem, millega oleks tagatud õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Tühistamishagi esitamine ühenduse kohtule, kui liikmesriigi menetlusõiguse normide kohaselt hagi esitamine ei ole võimalik — Välistamine*
(EÜ artikli 230 neljas lõik)
3. *Tühistamishagi — Füüsilised ja juriidilised isikud — Neid otseselt ja isiklikult puudutavad aktid — Isikliku puutumuse nõude contra legem tõlgendus — Lubamatus*
(EÜ artikli 230 neljas lõik)

1. Kodumajapidamise pakendijäätmeid töötlevat ettevõtjat, kellele riiklikud ametiasutused on andnud eelneva heakskiidu, ei puuduta isiklikult komisjoni otsus, mis kinnitab, et liikmesriik ületab direktiivi 94/62 artikli 6 lõike 1 punktides a ja b sätestatud pakendamismaterjale ja pakendamisjäätmeid puudutavaid taaskasutuse ja ringlussevõtu eesmäärke.

Teiseks see, et hagejal on märkimisväärt osa kodumajapidamispakendite turust, et kodumajapidamise pakendijäätmete kogumine ja taaskasutamine on hageja põhitegevus, ning asjaolu, et seetõttu on hageja puhul võimalik trahvi summa ja võimaliku trahvi määramise tõenäosus suurem kui teiste ettevõtjate puhul, ei tõenda, et vaidlustatud otsus puudutab hagejat isiklikult. Hageja individualiseerimiseks ei piisa majanduslikest tagajärgedest, mis hagejal tema sõnul vaidlustatud sättest tekivad, kui tegemist on üldnormiga, isegi kui akti vastuvõtjale olid need tagajärjed teada.

Esiteks puudutab vaidlusalune otsus hagejat vaid tema objektiivse seisundi tõttu pakendamise valdkonnas tegutseva ettevõtjana sarnaselt kõigi teiste ettevõtjatega, kes on tegelikult või potentsiaalselt samasuguses olukorras.

Kolmandaks piisab asjaolust, et komisjon on rajanud otsuse hageja kohustuste olemasolule ja hagejat puudutavatele andmetele, hageja individualiseerimiseks

üksnes tingimusel, et hageja olukorraga arvestamine tuleneb asjakohastest õigusnormidest. Selline oleks olukord siis, kui komisjonil oleks konkreetsete õigusnormide alusel kohustus arvestada teatavatele eraõiguslikele isikutele tekkivaid tagajärgi, mis tulenevad aktist, mida ta kavatses vastu võtta, mistõttu see asjaolu võib viimati nimetatud isikuid individuaaliseerida, ja ka siis, kui asjakohastes õigusnormides sätestataks, et huvitatud isikutel on õigus osaleda kohtueelses menetluses.

Neljandaks, vastavalt ühenduse õiguse üldpõhimõtetele ei eelda üldkohaldatava akti väljatöötamise menetlus ega üldkohaldatavate aktide endi laad — välja arvatud juhul, kui vastavas valdkonnas on selgesõnaliselt sätestatud teisiti — puudutatud isikute osavõttu, sest kõnealuste isikute huvid arvatakse olevat esindatud poliitiliste organitega, kes kõnealuseid akte vastu võtavad. Seega ei saa hageja tuletada hea halduse põhimõttest sellist menetlusõigust, millega kaasneb õigus tühistamishagi esitamiseks.

2. Kuigi liikmesriigid on kohustatud kehtestama täieliku õiguskaitseüsteemi ja menetlused, millega oleks tagatud õigus tõhusale kohtulikule kaitsele, ei saa nõustuda EÜ artiklis 230 nimetatud vastuvõetavuse sätete tõlgendusega, mille kohaselt tuleks tühistamishagi ühenduse kohtus vastuvõetavaks tunnistada, kui ühenduse kohtu siseriiklike menetlusnormide analüüsist nähtub, et need normid ei võimalda eraõiguslikul isikul asjaomase ühenduse akti kehtivuse vaidlustamiseks esitada hagi siseriiklikusse kohtusse. Tühistamishagiga ei ole võimalik otse ühenduse kohtusse pöörduda isegi juhul, kui ühenduse kohtu siseriiklike menetlusnormide analüüsist nähtub, et siseriiklikud menetlusnormid ei võimalda eraõiguslikul isikul asjaomase ühenduse akti kehtivuse vaidlustamiseks esitada hagi siseriiklikusse kohtusse. Selline võimalus tooks kaasa olukorra, et ühenduse kohtud uuriksid ja tõlgendaksid igal konkreetsel juhul siseriiklike menetlusnorme, mis aga väljuks nende pädevuse raamidest ühenduse õigusaktide seaduslikkuse järelevalves.

(vt punkt 76)

(vt punktid 51, 52, 55, 61, 70 ja 71)

3. EÜ artikli 230 neljandas lõigus sätestatud isikliku huvi tingimust tuleb tõlgen-

dada tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet arvestades, võttes arvesse erinevaid asjaolusid, mis hagejat individualiseerivad, kuid selle tõlgenduse tulemusena ei saa tähelepanuta jätta tingimust, mis on sõnaselgelt asutamislepingus ette näh-

tud, sest nii ületataks sama lepinguga ühenduse kohtutele antud pädevust.

(vt punkt 77)